

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Σάββατον 2 'Ιουλίου 1950 (Π.Ο.Η.)
'Ετος β'. 'Αριθ 87—Τιμή Φύλλου Δραχ. 500

Γραφεία: 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
'Ο 'Επίσκοπος Διαυλείας κ. Πολύκαρπος
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
'Εξάμηνος δραχ. 7.000—'Ετησία δραχ. 12.000
'Εξωτερικοῦ: 'Εξάμ. δολ. 2.50—'Ετησία δολ. 5

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΕΦΙΑΛΤΑΙ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Ἡ βεβαρυμένη ἀπὸ τὰ μαῦρα νέφη τῆς ἀπει-
πιστίας ἀτμοσφαῖρα ἔλαμψε αἰφνιδίως· ὄχι ὁμοῦ ἀπὸ
τὸν ἥλιον τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ἀπὸ τὰς ἀστραπὰς τῆς
θυέλλης. Ἦχεϊ κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον τὸ πολεμι-
κὸν ὄπλον καὶ ἤδη αἱ πρῶται φλόγες τῆς καταστρο-
φῆς ἤναψαν, ἀπειλοῦσαι τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εἰ-
ρήνην τοῦ κόσμου. Εἰς τὴν τραγικὴν αὐτὴν σκηνήν,
τὴν ὁποίαν καταυγάζουν αἱ λάμψεις τῶν αἰμοχαρῶν
καὶ σαρκοβόρων πολεμικῶν κεραυνῶν, τὸ θλιβερὸν
καὶ ἀξιοθρήνητον θῦμα, ὁ ἄνθρωπος, πλανᾶται στε-
νάζων καὶ οἰμῶζων. Βλέπει, ὅτι αἱ ἐλπίδες του κα-
τεκρημνίσθησαν παταγωδῶς καὶ ὅτι ἓνα ἀπαίσιον
μέλλον, ἀπαισιώτερον τοῦ παρελθόντος τὸν ἀπειλεῖ.

Ἀπευθύνει ἀπελπισ τὸ βλέμμα πρὸς τοὺς ἰσχυ-
ροὺς. Ζητεῖ ἔλεος καὶ οἶκτον· ἐπιδεικνύει τὰς πλη-
γὰς τοῦ παρελθόντος, αἱ ὁποῖαι πυρορροοῦν εἰσέτι·
παρουσιάζει εἰς τοὺς εὐσάρχους αὐθέντας τῆς ἀνθρω-
πότητος τὰς ἀναριθμήτους στρατιάς τῶν ξεριζωμέ-
νων τοῦ παρελθόντος πολέμου· τοὺς παρακαλεῖ νὰ
ανοίξουν τὰ παραθύρα τῶν πολυτελῶν καὶ ἀσφαλε-
στάτων ἀνακτόρων των, διὰ νὰ ἴδουν τοὺς καπνοὺς
τῶν ἐρειπίων, ποὺ ἀπέμειναν ἀπὸ τὰς καλύβας του.
Καὶ γοερῶς κραυγάζει πρὸς αὐτούς:

—Φθάνει· ὄχι ἄλλος πόλεμος!

Καὶ ἐκεῖνοι, ἀδιάφοροι καὶ ἀσυγκίνητοι μειδιοῦν.
Ἦνωμένοι εἰς ἓνα χορὸν καὶ ἐρυθροὶ καὶ λευκοὶ καὶ
κομμουνισταὶ καὶ ἀντικομμουνισταί, χαριεντίζονται
εἰς βάρος τοῦ θύματός των. Εἶναι οἱ αἰώνιοι θεαταὶ
τῆς δυστυχίας τῶν μαζῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ διαιρέ-
σουν τὰ πλήθη, παρακολουθοῦν τὰς συγκρούσεις
των, ὀπισθεν ἀσφαλῶν καταφυγίων, διὰ νὰ ἀνταλ-
λάξουν θεσμὴν χειραφίαν μετὰ τὴν καταιγίδα, ἀνα-
παύομενοι ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῆς θηριωδίας των.

Ταλαίπωρε ἄνθρωπε! εἰς αὐτοὺς ἀπευθύνεσαι;
Μελλοθάνατος ὢν, πιστεύεις εἰς τὴν συμπάθειαν τοῦ
δημίου σου; Σὲ ἐξηπάτησαν μὲ τὰς λέξεις: Εἰρήνη,

ἐλευθερία, ἰσότης. Εἶσαι ἄξιος τῆς τύχης σου. Αὐ-
τοί, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεσαι τώρα, ἦσαν οἱ
θεοὶ σου, τοὺς ὁποίους ἐλάτρευες. Ἐν ὀνόματι τῆς
λατρείας αὐτῆς, ἠγνήθης τὴν γνωριμίαν σου καὶ τὴν
φιλίαν σου μὲ τὸν ἀπλοῦν καὶ εὐγενέστατον ἡγέ-
την. Ἀπέρριψες τὸ σύμβολον τῆς ἀγάπης του, διὰ
νὰ προσλάβῃς ἢ τὸ σφυροδρέπανον τῆς ἀπιστίας ἢ τὸ
χρυσόλιον τῆς ἀδικίας. Ὡς ἄλλος Πέτρος διαν σὲ
ἠνόχη· ἢ θεραπαίνεις τῆς ψυχῆς σου, ἢ συνείδησις
λέγουσα «καὶ σὺ μαθητὴς ἐκεῖνου» διὰ νὰ σὲ συγ-
κρατήσῃ ἀπὸ τὰ βάραθα, ἀπῆντας θρασυδείλως «Οὐκ
οἶδα τὸν ἄνθρωπον».

Ἀθλίε ἄνθρωπε! ἐπρόδωσες τὴν ζωὴν καὶ ἡκο-
λούθησες τὸν θάνατον· ἠγνήθης τὴν χαρὰν καὶ προ-
ετίμησες τὴν ὁδὴν· ἀπέρριψες τὴν εὐτυχίαν καὶ ἀ-
νέλαβες τὴν δυστυχίαν. Φωνάζεις τώρα:

—Φθάνει· ὄχι ἄλλος πόλεμος.

Ἀλλὰ σὺ ἐδημιούργησες τὸν πόλεμον. Μετέβαλ-
ες τὰς παραθαλασσίας ἐκτάσεις εἰς ἀπέραντα δια-
φθορεῖα. Διέλυσες τὴν οἰκογένειαν· ἀπεμακρύνθης
ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν· ἠγνήθης τὸν θεὸν τῆς ἀγάπης,
ἀπελάκτισες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀρετὴν. «Εἰ ἐ-
θεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχοῦ
τὴν μερίδα σου ἐτίθεις». Ἴδου λοιπὸν ἡ διαφθορά,
τὴν ὁποίαν ἐπιμελῶς ἐπέξειργάσθης, κατέληξε εἰς τὸν
πόλεμον. Σὺ ὁ ἴδιος τιμωρεῖς τὸν ἑαυτὸν σου, ἀφοῦ
προηγουμένως τὸν κατέστησες ἀξιοποῖνον. Εἶναι κα-
τὰρα ὁ πόλεμος, ἀλλὰ καὶ τιμωρὸν μέσον. Δὲν δύ-
νασαι νὰ ἀποφύγῃς τὰς συνεπειὰς τῶν πράξεών σου.
Δὲν δύνασαι λοιπὸν νὰ κραυγάζῃς.

—Ὅχι ἄλλος πόλεμος. Καὶ δὲν δύνασαι νὰ κραυ-
γάζῃς, διότι δὲν κατέπαυσες προηγουμένως τὰς ἐχθρο-
πραξίας μὲ τὸν Θεόν.. Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πολεμᾷ
τὸν Θεόν, πολεμᾷ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του, ἐφ' ὅσον

ὁ Θεὸς εἶναι «καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθὸς ἐν θλίψεσι».

Ναί. Καὶ ἐὰν εἰσέτι δὲν δλοκληρώθη ἡ φοβερὰ αὐτὴ κατάρα ὁ πόλεμος, δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ δλοκληρωθῇ. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ πνοὴ τῆς Θείας ἀγάπης φυγαδεύει τὰ σύννεφα τῆς ὁργῆς του, ὁ λίβας τῆς ἁμαρτίας, θὰ κατακαύσῃ τὴν ζωὴν. Τὸν πόλεμον δὲν τὸν προκαλοῦν οὔτε οἱ στρατοί, οὔτε οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς. Τὸν πόλεμον τὸν προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία. Αὐτὸ εἶνε ἀδιάψευστον ἱστορικὸν δίδαγμα. Ὅπως ἐξ ἴσου ἀδιάψευστον δίδαγμα εἶναι καὶ ἡ σωτήριος δύναμις τῆς ἀρετῆς. Ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος πάντοτε ἐκμηδενίζει τοὺς κινδύνους. Οὐδεμία περίστασις τὸν καταβάλλει. Εὐστόχως ἡ Ἀγ. Γραφή παραβάλλει τὸν ἐνάρετον καὶ πιστὸν μὲ ὄρος ἀμετακίνητον. Μπορεῖ ποτὲ νὰ

κινηθῇ ἓνα βουνό; Ἄλλο τόσο μπορεῖ νὰ κινδυνεύσῃ καὶ ὁ ἐνάρετος.

Ἀγαπητὲ ἀναγνώστα.

Μὴ φοβηθῇς τὴν θύελλαν. Καθάρισε τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ κάθε ἐνοχλήν. Πλησίασε τὸν Χριστό· κάνε βίωμα σου τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν καλωσύνη. Ἀγωνίσου γιὰ τὴν χριστιανικὴν πίστι. Προσπάθησε νὰ νοιώσῃς αὐτό, ποὺ λέγεται γαλήνη, ἐσωτερικὴ εἰρήνη· καταύγασε τὴν ψυχὴ σου μὲ καθαρότητα καὶ τότε θὰ λές καὶ σὺ σὰν τὸν Δαυὶδ «κα ἐν τῷ μετατίθεσθαι ὄρη εἰς καρδίας θαλασσῶν οὐ φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ» Ἀλλὰ καὶ τότε θὰ ἔχῃς ἀρχίσει νὰ ἐργάζεσαι γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς νέου κόσμου, στὸν ὁποῖον τὸ περιστέρει τῆς εἰρήνης θὰ μεταφέρει ὀριστικὰ ἀπ' τὸν οὐρανὸ τὸ κλαδί τῆς ἐλαίας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀριθ. Ἐγκ. 17

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1950

Π Ρ Ο Σ

Τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἐφημερίους, τοὺς Εὐσεβεῖς Ἐπιτρόπους καὶ εὐλαβεστάτα Ἐκκλησιασμάτα τῶν καθ' ἡμᾶς Ἱερῶν Ναῶν

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος οὐδέποτε ἀμφέβαλλε εἰς τὰ μεγαλόδωρα καὶ φιλόανθρωπα αἰσθήματα ὑμῶν· ἔτι δὲ περισσότερον ἐνισχύθη ἡ πρὸς αὐτὰ πεποίθησις Αὐτῆς, ἐκ τῆς φιλοανθρωπικῆς λαχειακῆς ἀγορᾶς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν μας, ἡτις ἔτυχε τῆς προθύμου καὶ ἐξαιρέτου υποστηρίξεως πάντων ὑμῶν.

Αὕτη ἡ ἀγορὰ ἔδωκε εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὸ δικαίωμα νὰ σεμνύνεται καὶ νὰ ἐγκαυχᾶται ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν Αὐτῆς ἐν Κυρίῳ τέκνων καὶ νὰ ἐλπίζῃ εἰς βεβαιότεραν νίκην καὶ θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ εὐτυχὴς καὶ κατὰ πάντα ἀξιέπαινος ἐπιτυχία τῆς ὥς ἄνω ἀγορᾶς, οὐχὶ μόνον ἔδωκεν εἰς τὰ ὀρφανοτροφεῖα μας τὰ μέσα νὰ βελτιώσουν τὴν ἐν γένει κατάστασιν των καὶ νὰ ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ ὀριζόμενα βάρη οἰκονομικά, ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἔδωκε μάθημα εἰς ἐκείνους, οἵτινες διακηρύττουν, ὅτι οἱ Παλαιοημερολογῖται ὥς ὀστρακα εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς τὰς δεκατρεῖς ἡμέρας, οὐδεμίαν δίδοντες προσοχὴν καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ στοιχειῶδες χριστιανικὸν καθήκον τῆς ἀγάπης.

Ναί, ἐδόθη ἀπάντησις εἰς αὐτοὺς, ὅτι οἱ Παλαιοημερολογῖται ὥς Ἕλληνες καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ γνωρίζουν πολὺ καλῶς νὰ ζήσουν καὶ νὰ ἀποθάνουν χάριν τῶν μεγάλων ἰδανικῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης.

Πάντων τούτων ἔνεκεν ἐκφράζομεν πρὸς πάντας τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν καὶ εὐχόμεθα πάντας πατρικῶς ἐν Κυρίῳ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, εἰς δόξαν τοῦ Ὁποίου ζῶμεν καὶ κινούμεθα.

Μετὰ πατρικῶν καὶ διαπύρων εὐχῶν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

† Ὁ Πρώην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Κυκλάδων

ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ὁ Διαυλείας

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἀνατύπωσις ἀπὸ τὴν «Χριστιανικὴν Σπίθαν»

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΚΑΙ ΖΩΣΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ ἀρχιερεὺς εἶναι ἐν ταύτῳ ὁ μνη-
τὴς καὶ δικαστὴς, ὁ πρόεδρος παρακαλῶ εἰκονικοῦ
δικαστηρίου διὰ τοῦ ὁποίου ἄθῳοι ἱερεῖς ἀντιταχθέν-
τες εἰς τὰς θελήσεις τῶν ἀρχιερέων ἐξωντώθησαν καὶ
ἀπέθανον μὲ τὴν πικρίαν, ὅτι δικαιοσύνη ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ δὲν ὑπάρχει. Ἀντιπρόσωπος μητροπολίτου
εἰς ἐπιτροπὴν λαοῦ διαμαρτυρομένην διὰ τὸν σφαγια-
σμὸν δικαίων ἱερέως ἀπήντησε «δὲν τὸ γνωρίζετε;
Ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἐπαρχίαν του εἶναι Τσάρος».
Ἀρχιεραγματεὺς δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς διαμαρ-
τυρίαν κληρικοῦ ἀπήντησε: δυστυχισμένε δὲν κατάλα-
βες ὅτι εἰς τὴν διαφορὰν ἐπισκόπου καὶ προσβυτέ-
ρου, πάντοτε ὁ ἡττημένος θὰ εἶναι ὁ προσβύτερος».
—Αὐστρυχεῖς ἱερεῖς τῆς Ἑλλάδος! Ἐνῶ ὡς πολῖται
ζῆτε ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς δημοκρατικῆς μας πατρίδος,
ὡς κληρικοὶ εἰσθε Μουζῖκοι, οἱ ἀναστενάζοντες κά-
τω ἀπὸ τὰ πέλματα τῶν ἀρχιερέων, ἡ δὲ ἑλληνικὴ
Πολιτεία ὅχι μόνον ἀνέχεται ἀλλὰ καὶ ὑπόστηρίζει
τὴν δουλείαν ταύτην καὶ οὕτω ἐν τῷ ἑλληνικῷ κρά-
τει ἔχομεν 70 Τσάρους. **Καὶ ἔπειτα ὁμιλοῦμεν πε-
ρὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας!!!** Λαεῖ ἐξεγέρθητι
καὶ θραῦσε τὰ εἰδῶλα ταῦτα, διὰ νὰ φανῇ ἡ γνη-
σία εἰκὼν τοῦ Ἀρχιερέως Χριστοῦ.

7.—Ἡ **Μασονία**. Αὕτῃ ὀργιάζει ἐν τῷ ἔθνει
ἡμῶν, ἡ δὲ Ἐκκλησία δούλη τῆς Πολιτείας φοβου-
μένη διὰ διαφοροὺς λόγους τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέ-
ρας δὲν προβαίνει εἰς ἀπαγόρευσιν τῶν κηδεῶν καὶ
μνημοσύνων αὐτῶν, οὐδὲ ἄλλως συμφέρει εἰς ἀρχι-
ερεῖς ἡ τοιαύτη ἀπαγόρευσις δεδομένου ὅτι Μητρο-
πολίτης Βορείου Ἑλλάδος κατὰ τὴν πεντηκονταετῇ
του περίπου ἀρχιερατείαν ἐκήδευσεν ἑκατοντάδας μα-
σόνων καὶ ἐτέλεσε τὰ ἱερὰ αὐτῶν μνημόσυνα, εἰς-
πράξας οὐκ ὀλίγον ἀργύριον καὶ χρυσίον. Ταλαίπω-
ρος Ἐκκλησία! Οἱ ἀρχιερεῖς Σου εἶναι ἔτοιμοι νὰ
κηδέυσουν καὶ τὸν Βεελζεβούλ ἀκόμη ἀρκεῖ νὰ κα-
ταβληθῇ αὐτοῖς τὸ τίμημα.

8.—Ὁ **θησαυρισμὸς τῶν ἀρχιερέων**—καὶ
πῶς νὰ μὴ θησαυρίσουν; Διὰ διαταγμάτων τῆς
Πολιτείας ἐπεβλήθη ἐπὶ τοῦ λαοῦ μας εἰδικὴ
φορολογία ὑπὲρ τῶν ἀρχιερέων συνισταμένη εἰς
εἴσπραξιν δικαιωμάτων ἐκ γάμων καὶ διαζυγίων
καὶ οὕτω τὰ θυλάκια τῶν ἀρχιερέων εἶναι πλήρη
καὶ ἐν μέσῳ Ἀθηνῶν ὑψώνονται πολυκατοικίαι
τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τοῦ ἀκτῆμονος Ἰησοῦ
Καὶ ἔπειτα ἀποροῦμεν πῶς ἐνεφανίσθη ὁ Χίλιασμός,
ὁ Μασονισμός, ὁ ἄθεος κομμουνισμός, αὐτοὶ τὸν
ἐδημιούργησαν μὲ τὰ ἀντιχριστιανικά των ἔργα.

Διὰ νὰ παύσουν τὰ δημόσια ταῦτα σκάνδαλα
ζητοῦμεν τὸν δημόσιον πλειστηριασμὸν τῶν πολυ-
κατοικιῶν τῶν ἀρχιερέων ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τῶν
πεσόντων ἡρώων τῆς φυλῆς μας. Ποῖος πρωθυπου-
γὸς τῆς χώρας μας θὰ ἐκδόσῃ τοιοῦτον διάταγμα;
Θὰ ἀγιάσῃ τὸ χερί του

Ἀχ! Πῶς λαχταροῦμεν νὰ ἴδωμεν τὴν Ἐκκλη-
σίαν μας ἀπηλλαγμένην ἀπ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω αἵσχη
καὶ ἀπὸ ταπεινὴ ὑπερέτρια τοῦ κόσμου τούτου, νὰ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΑΙΓΙΝΑΝ

Δὲν ὑπάρχει ὠραιότερα ἐκδήλωσις, ἀπὸ τὴν ἐκ-
δήλωσιν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Ὅταν γίνεται
χωρὶς θορύβους, χωρὶς ἐπιδείξεις, φέρει ὅλην τὴν
ἀγνότητα μιᾶς μυσταγωγίας καὶ μεταφέρει τὸν ἄν-
θρωπον εἰς ἓνα κόσμον ὠραῖον καὶ οὐράνιον.

Μία τοιαύτη σκηνὴ ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ὠμορφο-
νησάκι τοῦ Σαρωνικοῦ, τὴν Αἶγινα. Ἡ ἐκεῖ ἐργα-
ζομένη δραστηρίως καὶ πρὸς Δόξαν τῆς Ἐκκλησίας
μας ἀδελφότης κυριῶν καὶ δεσποινίδων «Ἡ Εὐ-
ποιία», παρουσίασε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 26
τρέχοντος, μίαν ὠραίαν καὶ ἀλησμόνητον ἐκπληξιν.
Τὴν εορτὴν τῆς ἐπενδύσεως τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκεῖ
καὶ ὑπ' αὐτῆς συντηρουμένου Κατηχητικοῦ Σχο-
λείου. Ὅλα τὰ σημεῖα τῆς εορτῆς ἐν τῷ συνόλῳ
τους, ὑπῆρξαν μία ὠραία χριστιανικὴ ἀνθοδέσμη.

Τὴν εορτὴν παρηκολούθησεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Σε-
βασμιώτατος Ἐπίσκοπος Διαιυλείας κ. Πολύκαρπος,
συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ θεολόγου κ. Σταύρου Κα-
ραμήτσου καὶ τ. ὡ. κ. Ἀντ. Ἀναγνωστοπούλου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ ὁποία ἤκουσε τὰς ἀφηγή-
σεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου, Ἀγ. Διαι-
υλείας, συνεκινήθη, διότι τοιαῦτα γεγονότα τὴν ἐνι-
σχύνουν εἰς τὸν δύσκολον ἀλλὰ καὶ ὑπέροχον ἐν τῇ
δυσκολίᾳ του, ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας. Σεμνύνεται
δὲ καὶ ἐγκαυχᾶται ἰδιαιτέρως, διότι εἰς τοὺς κόλ-
πους τῆς ὑπ' Αὐτῆς ποιμαινομένης Ἐκκλησίας, ἐρ-
γάζονται μετ' ἀόκνου ζήλου καὶ ἀνυποκρίτου ἀγά-
πης, ἐκλεκτὰ μέλη καὶ ἐλπιδοφόρα σωματεῖα. Συγ-
χαίρει δὲ τὰ μέλη τῆς ἀδελφότητος «Εὐποιία» διὰ
τὴν ὑπέροχον δρᾶσιν της, τὸν ἐφημέριον τοῦ Πα-
ραρτήματος διὰ τὴν συμπαράστασιν του καὶ ὅλους
τοὺς χριστιανούς διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοιούτων εὐ-
γενῶν ἔργων.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ

Τὸ ἐνοριακὸν φιλόπτωχον ταμεῖον Ἀγίου Δημητρίου
(Τριῶν γεφυρῶν) διένειμε τὸ Πάσχα εἰς τοὺς πτω-
χοὺς τῆς ἐνορίας τὴν ποσὸν τῶν Δρχ. 1.300.000.

Ἡ ὑγεία ἔχει ἀνάγκη καλῆς διαίτης
καὶ ἡ ψυχὴ θρησκευτικῆς μελέτης

Βιβλιοπωλεῖον «Φωνῆς Ὁρθοδοξίας»
Στοὰ Φέξη 72.—Ἀθήναι

Οἱ καθυστεροῦντες συνδρομὰς παρακαλοῦνται
ὅπως σπεύσωσιν καὶ ἀποστείλωσιν τὴν ὀφειλὴν των·
κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξυπηρετοῦν καὶ διευκολύ-
νουν τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ περιοδικοῦ.

γίνῃ καὶ πάλιν ἡ ὠραία νύμφη τοῦ Χριστοῦ, τῆς
ὁποίας τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον βλέποντες οἱ ὄχλοι
θὰ ἐκθαμβοῦνται καὶ θὰ ἀναφωνοῦν «Δόξα τῷ Θεῷ».
Αὕτῃ εἶναι Ἐκκλησία τῶν Βασιλείων, Γρηγορίων καὶ
Χρυσοστόμων. Ὑπὲρ Αὐτῆς εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ἐρ-
γασθῶμεν καὶ νὰ θυσιάσωμεν τὰ πάντα. Ἡ ἄλλη
ποὺ ὑπῆρχε, ἦτο γελοιογραφία Ἐκκλησίας».

(Ἀκολουθεῖ).

Ἀγιογραφικαὶ Μελέται

ΟΙ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ

Καυχᾶται ἡ Ἐκκλησία διὰ τὰ δύο ὑπέροχα αὐτὰ παραστήματα. Καυχᾶται διότι εἰς τὴν δρᾶσιν τοὺς ὀφείλει τὸ μέγιστον μέρος τοῦ θριάμβου της. Οἱ ἀγῶνες των, ἡ πλήρης περιπετειῶν ζωὴ των, ὁ μαρτυρικὸς, τέλος, θάνατός των, ἀποτελοῦν τὰ στοιχεῖα μιᾶς ἀνεκτιμήτου θυσίας, χάριν τοῦ Μεγαλείου τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ἅς ἴδωμεν δι' ὀλίγων ἐκ τοῦ πλησίον τὰς δύο αὐτὰς ἐξαιρετικὰς φυσιογνωμίας.

Ὁ Πέτρος. Ἀπλοῦς ἄλιεὺς τῆς Τιβεριάδος. Ὁταν ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἐγκατέλειπε «εὐθέως» τὰ πάντα χάριν τοῦ καλέσαντος. Διακρίνεται διὰ τὸν φλογερὸν ζήλον του, ὅστις ἐνίοτε τὸν φέρει εἰς τὰ ἄκρα ἐνὸς ὑπερμέτρου ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ Παῦλος. Ἀγρυπνὸς καὶ συνταρασσομένη διάνοια. Ζεῖ τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐποχῆς του καὶ ἀναζητεῖ τὴν ἐν Χριστῷ λύτρωσιν ἀνεκασθητῶς πρὸ τῆς κλήσεώς του. Ἡ ιερασία μόρφωσίς του ἀνεμόχλευσε τὰ βάθη τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου καὶ τὸν κατέστησε ἀνήσυχον. Εἶναι ὁ δραματιστὴς τοῦ ἀπολύτου. Οἱ συμβιβασμοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἔπαναπαύεται συνήθως ὁ μέτριος ἄνθρωπος, εἶναι ξένοι διὰ τὴν φλογερὰν προσωπικότητα τοῦ Παύλου. Ζητεῖ τὸ τέλειον καὶ δὲν παραιτεῖται τῶν προσπαθειῶν του, ἐὰν δὲν τὸ ἐπιτύχη. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς, ποὺ ἐκλήθη ἔξω τῆς Λαμασκῦ, ἀρχίζει τὸν πρωτοφανῆ εἰς ἔκτα ἰν, ἐπιδιώξεις, καὶ τραχύτητα ἀγώνα διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Πέτρος καὶ Παῦλος, δύο ἀντίθετοι κόσμοι. Ἐχουν ἀντιθέτους ἀπόψεις διὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ Πέτρος δὲν παύει νὰ εἶναι ἓνας πατριώτης. Θέλει τὸν Χριστιανισμὸν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἰσραήλ. Δὲν δύναται νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐξησθένησε πλεόν πᾶσα προηγούμενη αὐθεντία δι' αὐτὸ συνιστᾶ σεβασμὸν εἰς τὸν Μωσαϊκὸν νόμον· ἐπιμένει εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεών του. Ὁ Παῦλος ἔχει εὐρύτατον ἰδεολογικὸν ὄριζοντα. Θέλει τὸν Χριστιανισμὸν ἔξω παντὸς τοπικοῦ καὶ χρονικοῦ ὁρίου. Ὁ Χριστός, ὡς Λυτρωτής, δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς Ἑβραίους, ἀλλ' εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὑπερτάτη αὐθεντία ὁ Χριστός καὶ μοναδικὴ ὁδὸς Σωτηρίας, ἡ πρὸς αὐτὸν πίστις. Τὸ γράφει εἰς τοὺς Ρωμαίους «Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως». Οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος. Ἦτο ἁπλῶς παιδαγωγὸς εἰς Χριστόν. Εἰς τὴν νέαν πίστιν γίνονται ἐξ ἴσου δεκτοὶ καὶ οἱ Ἑθνικοὶ καὶ Ἰσραηλίται.

Ἀντίθεσις ριζική. Ἐδῶ κανεὶς θὰ πρέπη νὰ θαυμάσῃ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος. Φωτίζει, καταυγάζει, ἐξευγνίζει· οὐδέποτε ὅμως ἐκτοπίζει ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς τὰς ἀρχικὰς τάσεις, αἱ ὁποῖαι συνέστησαν τὴν

προσωπικότητα ἐνὸς ἀνθρώπου. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ὄγκος, ὥστε νὰ προσδιορίζεται ἀπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ χώρου· ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι «πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως» αὐτὰ ζήδωρος καὶ ἐξευγενίζουσα. Τὸ δὲ σχέδιον τῆς Θείας Προνοίας χρησιμοποιοῦ ἓνα ἕκαστον, ἀναλόγως τῆς προσωπικότητός του εἰς ὠρισμένον κύκλον, ἔνθα ὅπως-δήποτε θὰ ἀποδώσῃ. Οὕτω τὸν πατριώτην Πέτρον, τὸν χρησιμοποιοῦ διὰ τοὺς Ἑβραίους. Οἱ Ἑβραῖοι οἱ ὅποιοι ἦτο ἀδύνατον νὰ συλλάβουν τὴν ἔννοιαν τοῦ Χριστιανικοῦ διεθνισμοῦ, εὐρίσκουν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πέτρου τὸν ἐν Χριστῷ ὁδηγόν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Παῦλος μὲ τὴν εὐρύτητα τῆς διανοίας του, ἀπευθύνεται εἰς τοὺς ἐθνικούς. Εἰς αὐτοὺς δηλαδὴ, οἱ ὅποιοι ἐξ αἰτίας τῶν ὑπαρχουσῶν συνθηκῶν, δὲν ἀνήκον εἰς ὡρ σμένην ὁμάδα ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦσαν πολῖται τοῦ κόσμου. Ἦτο ἀδύνατον τὰ πλήθη τῶν ἐθνικῶν, νὰ προσέξουν ἓναν, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὸ σχῆμα καὶ τὰ σύμβολα ὠρισμένης πατρίδος. Εἰς αὐτοὺς τὸ σύνθημα τοῦ Παύλου «οὐκ ἔχομεν ὥδε πόλιν μένουσαν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» ἦτο παρήγορος, ἡλεκτρίζων σπινθήρ. Εἶδον τὰς πατρίδας των νὰ ἐνταφιάζονται ὑπὸ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ρώμης, ἀλλὰ πληροφοροῦνται τώρα ὅτι διατηρεῖται ὁ ἐγωϊσμὸς τῆς καταγωγῆς των, διότι ἀνήκουν εἰς ἄλλον κόσμον, ἀνώτερον τῆς Ρωμαϊκῆς ἰσχύος.

Πέτρος καὶ Παῦλος, δύο ἀντίθετοι κόσμοι, οὐδέποτε ὅμως συνεκρούσθησαν. Ὁ ἓνας βοηθεῖ τὸν ἄλλον καὶ εἰρὶσκει λόγους φιλοφροσύνης. Ὁ Πέτρος ἀποκαλεῖ τὸν Παῦλον «ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος». Ὁ δὲ Παῦλος ἐπιχειρεῖ κοπιαστικὸν ταξίδιον εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν Πέτρον καὶ νὰ τὸν ἀσπασθῇ. Ὡ! Μακαρία ἐποχή, Ὡ! Ἐκκλησία Ἀγίων! Ἡ ὥραία αὐτὴ ἀρμονία ἀπολέσθη μέσα εἰς τοὺς σκοτεινοὺς ὠκεανούς τοῦ φανατισμοῦ. Σήμερα καὶ ἡ ἐλαχίστη διαφωνία, ἀποτελεῖ ἐστίαν ἐξοντωτικοῦ ἀγῶνος. Ἀμοιβαίαι ἀντεγκλήσεις, ὕβρεις χαρακτηρίζουν τοὺς διαφωνοῦντας χριστιανούς. Τὸ πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς εἰρήνης, ἐφυγαδεύθη καὶ ἓνας ἐγωϊσμὸς χαρακτηρίζει τὰς σκέψεις τῶν χριστιανῶν. Διατί ὅμως νὰ μὴ ὑπάρχῃ, αὐτὸ τὸ ὁποῖον καθιέρωσαν οἱ κορυφαῖοι; ἡ γαλήνη, ἡ ἀρμονία, ἡ εὐγένεια; διότι ἐχάθη αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐχαρακτήρισε ὁ Παῦλος ὡς «μείζων». Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ ἀγάπη «Μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη».

Ἑμβλήματα Συνδρεμῶν

Ἑμβλήματα, μένον διὰ ταχυδρεμικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7. — Ἀθῆναις Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής

Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
Χαλκοκονδύλη 7.

Διευθυντής Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεργιπίνης
Θεμιστοκλέους 33—Ἀθῆναι

Κοινωνικά Ζητήματα

ΔΙΑ ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΜΑΣ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

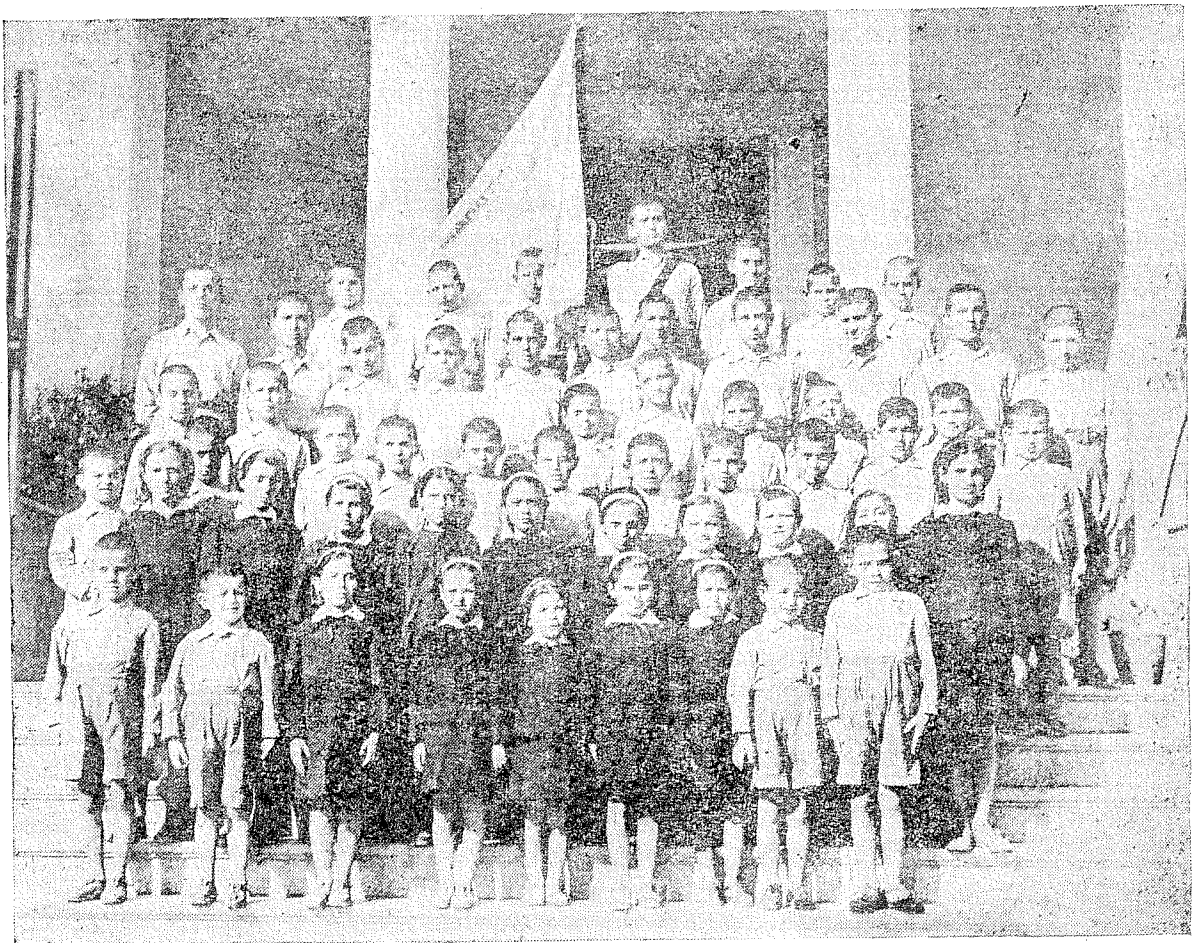
Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΠΑΙΡΑΙΩΣ

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ αἰσιοδοξία μας γιὰ τὰ ἀλ-
τρουϊστικά καὶ φιλανθρωπικά αἰσθήματα τῶν με-
λῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἦταν πολὺ περιορισμένη,
ἀναιμική, ἴσως—ἴσως ἀνύπαρκτη. Νομίζαμε ὅτι
στὶς ψυχές τῶν πιστῶν κάθε στοιχεῖο χριστιανικοῦ
κοινωνισμοῦ δὲν μποροῦσε νὰ ἀναπτυχθῇ. Βέβαια
τὴν ἀμφιβολία μας αὐτὴ τὴν ἐνίσχυε καὶ ἡ διαπί-
στωσις ὀρισμένων γεγονότων. Πολυλογία, φλυαρία,
τυπολατρεία, ἐχαρκτηρίζαν συνήθως τὴν σκέψιν
μερικῶν καὶ βεβαίως δὲν ἄφιναν τόπο νὰ ἐκδηλω-
θῇ ἡ μοναδικὴ ἐκδήλωσις τῆς πίστεώς μας, ἡ ἀγάπη.

Ἐν τούτοις ὅμως ὅλα τὰ ἀνέτρεψε ὁ θρίαμβος
τῆς φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς, ποὺ ἔγινε τὴν περα-
σμένη Κυριακῇ εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Πειραιικοῦ
Συνδέσμου. Ποτὲ δὲν περιμέναμε τέτοια ἐπιτυχία
καὶ ὁ φόβος ἦταν ἕνας θλιβερὸς παραστάτης εἰς τὰς

προσπαθείας. Ὅλοι οἱ χριστιανοὶ μας ἔδειξαν προ-
θυμία γιὰ τὴν ἐργασία. Κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες,
παραμερίζουσαι τὰς οἰκογενειακάς των καὶ ἀτομι-
κάς των ὑποχρεώσεις ἡσχολήθησαν μὲ τὴν ἐτοιμα-
σίαν τῶν τραπεζιῶν τους. Καὶ τί δὲν ἐσκέφθη ἡ
γυναικεία ψυχὴ καὶ τί δὲν ἐφιλοτέχνησαν τὰ γυναι-
κεία χέρια! Τραπεζομάνδηλα, τραχιλιές, πλεκτά, μα-
ξιλαράκια καὶ κάθε εἶδος νοικοκυριοῦ παρουσίασαν
οἱ ἀκαταπόνητες ἐργάτριες τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγορὰ ἔ-
διδε τὴν ἐντύπωσιν ἐκθέσεως λαϊκῆς τέχνης. Στὴν
στολισμένη μὲ ὥραιες ἀνθοδέσμες καὶ προτρεπτικά
συνθήματα αἴθουσα τοῦ Πειραιικοῦ, ἔδωσε τὸ πα-
ρὸν εἰς τὸ προσκλητήριο τῆς ἀγάπης σχεδὸν ὅλη ἡ
Ἑλλὰς καὶ ὅλη ἡ Κοινωνία. Ὡραία τραπεζάρια τῆς
Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης τῆς Χαλκίδος καὶ ἄλ-
λων ἐπαρχιῶν, μᾶς μετέφεραν γιὰ μιὰ στιγμή στὰ
ὠραιώτερα σημεία τῆς Πατρίδος μας, γιὰ νὰ ἐκτι-
μήσουμε τὴν εὐγένεια καὶ τὴν καλωσύνη τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ψυχῆς ἀλλὰ καὶ τὴν λεπτότητα τῆς Ἑλλη-
νικῆς χειροτεχνίας.

Ἀπὸ τὴν ὥραία αὐτὴ σκηνὴ δὲν ἔλειψαν καὶ τὰ



«Εὐχαριστοῦμε ὅλους, ὅσοι μεριμνοῦν γιὰ μᾶς καὶ ἀνακουφίζουν τὴν ὀρφάνια μας. Ὁ Θεὸς νὰ
τοὺς βοηθῇ πάντοτε»

Μοναστήρια μας. Τὰ δύο μοναστήρια τῆς Βαρυμπόμπης (Ἅγιος Νικόλαος καὶ Ἄξιον Ἑστίν) ἤλθαν σχεδὸν πρῶτα στὰ ἀντικείμενά τους. Ἔτσι ὁ Μοναχικὸς βίος, ἡ ἰσάγγελος αὐτὴ πολιτεία, ἤλθε ἀργῶς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ ὄρφανό. Κανεῖς πὰ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ πῇ ὅτι αἱ καλογρηές καὶ οἱ καλόγηροι, μόνον κομβοσχοῖν γινώρῃζον νὰ τραβοῦν. Γινώρῃζον νὰ ἀνακουφίζον τὸν πόνο

Μὰ δὲν ἦταν μόνο ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἀγορᾶς, αὐτό, ποὺ ἀπαιτοῦσε θυσιᾶ ἦταν καὶ ἡ διεξαγωγή της. Μιὰ ὁλόκληρη μέρα στὸ πόδι χωρὶς ὕπνο, χωρὶς περιποιήσι καταλαβαίνει κανεῖς τί κόπος εἶναι ὅταν μάλιστα, ὁ καλοκαιριάτικος ἥλιος τὰ μετέβαλε ὅλα σὲ καυτερό φούρνο. Τὴν κατάστασι τὴν ἐμετρίασε κάπως ὁ περιποιημένος σὲ ποιότητα καὶ ποιικιλία μπουφές, ἔργο καὶ αὐτὸ τῆς χριστιανικῆς φιλανθρωπίας.

Στὴν ἀγορὰ ἔπαιξε διάφορα ἐμβατήρια τὸ πρῶτ ἡ φιλαρμονικὴ Μουσικὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς. Τὸ βραδάκι σ' ἓνα συγκινητικὸ περιβάλλον προσῆλθον οἱ τρόφιμοι τῶν ὀρφανοτροφείων μας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐκλεκτῆς μυροφόρου τῆς ἀγάπης καὶ ἀκαταπονήτου Διευθυντρίας τοῦ Ἰδρύματος δ. Ἰωάννας Πολιτοπούλου. Οἱ τρόφιμοι ἔψαλλαν διάφορα ὠραῖα ᾄσματα καὶ ἀπέσπασαν τὸν θαυμασμό τῶν παρισταμένων. Τὰ καυμένα τὰ ὀρφανά, εἶναι ἀδελφάκια μας! Πόσο τὸ νοιώσαμε τὸ βράδυ ἐκεῖνο τῆς

ἀγορᾶς!

Τὴν ἀγορὰ ἐπεσκέφθησαν τὸ ἀπόγευμα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Ὁ Βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Κάντζις καὶ ἀρκετὰ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς καὶ Πειραιῆς κοινότητας.

Αἱ ἐντυπώσεις ὅλων ὑπῆρξον ἀριστοί. Ἀνήκει δημόσιος ἔλαινος στὴν ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἀγορᾶς, στὶς κυρίες καὶ δεσποινίδες ποὺ ἐτοίμασαν τραπεζάκια, στὰ Παραρτήματα Μακεδονίας καὶ Χαλκίδος, εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς Βαρυμπόμπης Ἀττικῆς καὶ ἐν γένει εἰς ὅσους συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της.

Ποῖν ὁλοκληρώσουμε τὴν περιγραφὴ, ἐκφράζουμε μιὰ εὐχὴ Ἡ φιλανθρωπικὴ ἀγορὰ θὰ πρέπη νὰ γίνῃ ἡ ἀπαρχὴ ἐνὸς γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ ὀρφανοτροφεία. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ θὰ ἀποδείξῃ τὸν βαθμὸν τῆς χριστιανικῆς ἐπιγνώσεως, τὸ μέγεθος τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, τὴν εὐγένειαν τῆς χριστ. πολιτείας.

Θὰ εἶναι ἓνας θρίαμβος εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ κοινωνικοῦ στίβου, θὰ μᾶς συνδέσῃ μὲ τὴν παράδοσιν τῆς φιλανθρωπίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, θὰ ἐνισχύσῃ τὴν θέσιν μας εἰς τὴν συνείδησιν τῆς κοινωνίας καὶ πρὸ παντὸς θὰ μᾶς φέρῃ πλησίον τοῦ κατ' ἐξοχὴν φιλανθρώπου καὶ προστάτου τῶν ὀρφανῶν, Σωτῆρος Χριστοῦ.

ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Ταμειακὴ κατάστασις Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως. ἡτοι Μαΐου 1948 ἕως Ἀπριλίον 1950

Ὑποβληθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα εἰς τὴν 1ην Γεν. Ἐτῆσίαν Συνέλευσιν τῆς 10.7.50

Ἀ ν ἄ λ υ σ ι ς

Εισπράξεις			Πληρωμαὶ
Ἐκ Συνδρομῶν Μελῶν	14.630.000	Εἰς μισθοὺς Α. Μαραθᾶ	1.325.000
Ἐκ Δικαιωμ. ἐγγραφῆς	540.000	Εἰς ποσοστὰ 5 ο]ο Α. Μαραθᾶ	797.500
Ἐξ ἀξίας ταυτοτήτων	280.000	Εἰς σύνταξιν ἀποθανόντος κληρικοῦ	2.700.000
Ἐνίσχυσις Γεν. Φιλ. Ταμείου	2.850.000	Δι' ἐγκρίσιν Καταστ.	1.699.000
		Δι' ἐκτύπωσιν »	330.000
		Δι' ἔντυπα καὶ βιβλία	219.500
		Βοηθήματα Ἀνεργίας	601.000
		Νοσήλεια	665.000
		Δικηγόρ. καὶ Δικαστ. μελῶν	600.000
		Διάφορα ἔξοδα	25.000
		Ὑπόλοιπον εἰς Ταμεῖον	9.337.500
	18.300.000		18.300.000

Ἀθῆναι 23ῃ Μαΐου 1950

Ἑ θ ε ω ρ ῆ θ η

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ταμίας

† Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

† Ἀρχιμ. ΛΟΓΓΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ. Ο. Χ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μπροϋκλιν καὶ Νέας Ὑερσέης κ. Ἀρσένιος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐορτῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα, ἐχοροστάτησεν καὶ ὠμίλησεν εἰς ὅλους τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπεσκέφθη δὲ κατὰ σειρὰν καὶ τὰς κάτωθι ἐκκλησίας τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν περιχώρων. Τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς κάτω π. λεως. Τὴν Ἀγίαν Παρασκευὴν εἰς τὸ Κινγκσπάρκ. Τὴν Ἀγίαν Τριάδα τοῦ Γουάιτ Πλαϊν. Τὸν Ἅγιον Γεώργιον τοῦ Νιού Τζέρσεϋ. Τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ καὶ τῶν Μυροφόρων μετέβη, προσκληθεὶς πρὸς τοῦτο, εἰς τὸ Ντητρόιτ Μίσιγκαν ἐπισκεφθεὶς τὴν καλῶς ἐκεῖ δρῶσαν Κοινότητα τῶν Γ.Ο.Χ. τοῦ «Ἁγίου Σπυρίδωνος». Ἐλεῖ οὐργήσῃ ἐκεῖ, ὠμίλησε καὶ προέστη τῆς ἐορτῆς τοῦ συλλόγου κυριῶν καὶ δεσποινίδων «Αἱ Μυροφόροι». Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπεσκέφθη καὶ διαφόρους ἄλλας Κοινότητας τῆς ὑμετέρας παρατάξεως ὠμιλήσας καταλλήλως περὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐνώσεως τῶν δύο Ὁρθ. ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 11ην Ἰουνίου 1950 ὁ σύλλογος νέων «ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς» ἐπεσκέφθη τὸ φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τὴν μαγευτικὴν καὶ δροσόλουστον περιοχὴν τοῦ Σμίθτουν. Ἐτελέσθη κατανυκτικὴ λειτουργία εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τοῦ Ὁρφανατροφείου, χοροστατῶντος τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀρσενίου, βοηθουμένου ὑπὸ τῶν Αἰδεσιμωτάτων Ἀθανασίου Λαζαρίδου Διευθυντοῦ τοῦ Ὁρφανατροφείου καὶ Χρυσοστόμου, Ἱερατικοῦ προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης. Τοὺς λειτουργικοὺς ὕμνους ἔψαλλεν μελλοδικότατα ἡ χορωδία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου εἰς τὴν Κοινότητα αἰθέσαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κατηχητικῶν σχολείων τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ. Κόσμος πολλὸς καὶ οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν παρηκολούθησαν τὰς ἐξετάσεις καὶ τὴν παράστασιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκαν μετὰ τὸ πατριωτικώτατον ἔργον «Ἡ Ἑλλάδα μας» οἱ μικροὶ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι, χειροκροτήσαντες τὴν προσπάθειαν τῶν κατηχητικῶν Ἀνθούλας Λάσκαρη καὶ Εὐτέρπης Ἀνδρεάδου, αἱ ὁποῖαι μαζὺ μετὰ τὸν Αἰδεσιμώτατον Χρυσόστομον Οἰκονομᾶκον κατέβαλλον φιλοτίμους καὶ ὑπερανθρώπους προσπάθειας διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ χριστιανικὴν πρόοδον τῆς μαθητιώσης νεολαίας.

Τὴν 25ην Ἰουνίου εἰς τὸν Καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Νέας Ὑόρκης ἐτελέσθη πάνδημον Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον τῶν εὐεργετῶν δωρητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ναοῦ, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔπεσαν μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ὄμιλησεν καταλλήλως ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Νεολαίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον

πρὸς ὅλα τὰ μέλη του, διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾷ τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν τῶν παιδικῶν ὁρφανατροφείων Πειραιῶς, ἅτινα τόσον εὐεργετικῶς δρῶσιν ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διεύθυνσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Δαυλείας κ. Πολυκάρπου Πρωτοβουλία τοῦ Αἰδεσιμωτάτου Χρυσοστόμου Οἰκονομᾶκου ἤρχισεν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ὁργανώσεως ἔρανος. Τὸ μέλλον νὰ συγκεντρωθῇ ποσὸν διὰ ἀποσταλῇ δι' εἰδικῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Δαυλείας κ. Πολυκάρπον.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μπροϋκλιν καὶ Νέας Ὑόρκης ἐξέδωκεν εἰδικὴν ἐγκύκλιον πρὸς ὅλους τοὺς ἱεροὺς ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προτρέπων τὴν περιφορὰν δίσκου ὑπὲρ τοῦ ὁρφανοτροφείου Πειραιῶς. Συμμορφούμενοι δὲ πρὸς τὴν πρὸς τοῦτο ἐκφρασθεῖσαν εἰδικῶς ἐπιθυμίαν τῆς Ἁγίας Συνόδου οἱ ἐφημέριοι τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσέφεραν ἐπιταγὴν πενήντα δολλαρίων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὁρφανοτροφείων Πειραιῶς. Ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τὸν Αἰδεσιμώτατον κ. Χρυσόστομον Οἰκονομᾶκον, Γραμματέα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ διαβιβάσῃ δι' ἐπιστολῆς τὸ ποσὸν πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον κ. Πολυκάρπον.

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ φωνὴ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρος δι' ὅλα τὰ ζητήματα, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις. Κατενόησαν τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἠρμήνευσαν τὸν Χριστιανισμόν κατὰ τρόπον μοναδικόν. Ἀπὸ τῆς στήλης μας σήμερον θὰ μᾶς ὁμιλήσῃ ὁ Τῖτάν τῶν Θεολόγων, ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος.

«Μὴ τοίνυν κατηγορεῖ τῶν ἄλλοτρίων πικρῶς, μηδὲ ἔσο σφοδρὸς δικαστὴς, ἀλλ' ἡμερος καὶ φιλάνθρωπος· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, εἰ καὶ μὴ μοιχοί, μηδὲ τυμβωρύχοι, μηδὲ βαλαντιοτόμοι γεγόναμεν, ἀλλ' ἔχομεν ἕτερα πλημμελήματα, μυρίας ἀξία κολάσεως· καὶ γὰρ καὶ τὸν ἀδελφὸν μωρὸν ἐκαλέσαμεν πολλάκις (ὅπερ τὴν γέννην ἡμῖν προξενεῖ) καὶ γυναίκας ἀκολάστοις εἶδομεν ὀφθαλμοῖς (ὅπερ μοιχείαν ἀπηρτισμένην συνίστησιν) καὶ τὸ πάντων χαλεπώτερον τῶν μυστηρίων οὐ μετέχωμεν ἀξίως, (ὅπερ ἐνόχους ἡμᾶς ποιεῖ τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ). Μὴ τοίνυν πικροὶ γενώμεθα τῶν ἄλλων ἐξεσταταί, ἀλλὰ τὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐννοώμεν, καὶ οὕτω παυσόμεθα τῆς ἀπανθρωπίας ταύτης καὶ τῆς ὀμότητος».

«Οὐ μικρὸν δὲ τὸ τῆς ἐλεημοσύνης φάρμακον, πᾶσι τοῖς τραύμασιν ἐπιτεθῆναι δυνάμενον· «δότε γὰρ ἐλεημοσύνην, φησί, καὶ πάντα ὑμῖν ἔσται καθάρα» (Λουκ. ια, 41)· ἐλεημοσύνην μὴ πλεονεξίαν τὰ γὰρ ἐκ πλεονεξίας οὐ μένει, κἂν τοῖς δεομένοις δῶς ἐλεημοσύνη γὰρ ἡ πάσης ἀπηλλαγμένη ἀδικίας ἐστὶν· αὕτη πάντα ποιεῖ καθάρα. Τοῦτο καὶ νηστείας βέλτιον, καὶ χαμευνίας· καίτοι γε ἐκεῖνα μοχθηρότερα καὶ ἐπιπονωτότερα, ἀλλ' αὕτη κερδαλεωτέρα· φωτίζει ψυχὴν, λιπαίνει καλὴν καὶ ὠραίαν πριεῖν».

(Ἱερὸς Χρυσόστομος)

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἡ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Δὲν ἐφαναζόμεθα τὰς ἐντυπώσεις, ποὺ θὰ προσ-
κάλη ἡ τελευταία ἐγκύκλιος εἰς τοὺς Θεολογικοὺς, Ἀγ-
μοσιογραφικοὺς καὶ λοιποὺς κύκλους, Αὐτὸ βεβαίως
ἀποδεικνύει τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐ-
τῆς ἐνεργείας. Πρὸς πληρεστέραν καὶ σαφεστέραν κα-
τανόησιν τοῦ ἐνεργήματος αὐτοῦ, γράφομεν τὰ ἑξῆς :

Ἡ ἐγκύκλιος ἀποτελεῖ τὴν γραφικὴν καὶ κανονι-
κὴν διατύπωσιν τῆς ἐπισήμου γραμμῆς τὴν ὁποίαν ἔ-
χαραξεν ἀπὸ τὸ 1935 ἡ Ἱερά Σύνοδος.
Ἐπομένως ἀπὸ ἀπόφραξος οὐσίας οὐδὲν τὸ νεώτερον
προσθίεται εἰς τὰς πεποιθήσεις καὶ τὴν ἐπίσημον πο-
λιτικὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ. Ο. Χ. Τὸ ἐν αὐτῇ
προτεινόμενον μέτρον τῆς ἀναμνηρώσεως, τὸ ὁποῖον
τόσον ἐξένισεν, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν «Ἐστίαν» παν-
τὸς ἀνοήτου παιδολογήματος, εἰς τὸ φύλλον τῆς 4—7
—50, εἶναι μέτρον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ πάντοτε ἡ
ἐκκλησία εἰς παρομοίας περιπτώσεις. Ἐπομένως καὶ
εἰς αὐτὸ δὲν εἰσηγάρωμεν «καὶ αὐτὰ δαιμόνια» ἀλλ' ἡκο-
λουθήσαμεν πιστῶς «ἀρχαῖα ἔθνη». Ὡστε δὲν πρόκει-
ται περὶ ἐγκλήματος. Τὰ ἐγκλήματα ἄλλοι διαπραττον-
ται καὶ περιβάλλονται μὲ τὸν πέπλον τῆς ἐνόχου σιω-
πῆς. Καὶ διὰ τοὺς διαπορευμένους γράφομεν : «Ἐγκλη-
μα καὶ προσβολὴ κατὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καὶ
τελεταρχικοῦ Πνεύματος εἶναι ἡ ἀναχειροτονία ὑπὸ τοῦ
Ἐπισκόπου Χίου, ἀναχειροτονηθέντων ἱερέων. Αὐτὰ
δὲν ὑπάρχει κανεὶς νὰ δῇ καὶ νὰ τὰ ἐλέγξῃ ;

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΦΑΝΗ

Μία ἐκ τῶν σχολῶν, αἱ ὁποῖαι τιμοῦν τὸ Πανεπι-
στημιὸν μας, εἶναι καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῶν Ἀθη-
νῶν. Σκοπὸς τῆς εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ διερεύνησις τοῦ
χριστιανισμοῦ, ὡς θεολογικῆς, καὶ ὡς ἱστορικοκοινωνικοῦ
φαινομένου. Ἐκ τῆς τοιαύτης βεβαίως ἐρεῖνης ἐνιοχῶ-
νται ἡ πίστις εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀξίαν του καὶ
ἀνάγκη εἰς ἀκλόνηστον βεβαιότητα.

Ἡ Θεολογικὴ ὅμως Σχολὴ εἶναι Πανεπιστημιακὴ
Σχολή. Ὡς ἐν τούτῳ δὲν δύναται νὰ δεσμεύσῃ μὲ οὐ-
δεμίαν προϋπόθεσιν καὶ μὲ οὐδένα ὄρον τοὺς τροφί-
μους τῆς. Πολλῶ δὲ μᾶλλον δὲν δύναται νὰ ἐλέγξῃ τὰς
θερησκευτικὰς, δογματικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς πεποι-
θήσεις τῶν φοιτητῶν τῆς. Καὶ τοῦτο διότι δὲν εἶναι
Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, ἀλλὰ ἐπιστημονικὴ.

Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ κατὰ παρέκκλισιν πράξεως
δεκάδων ἐτῶν, ὠρισμένοι ἀξιότιμοι καθηγηταί. ἐπιλή-
σμονες γενόμενοι τοῦ ἐπιστημονικοῦ των ὅρκου ἡξίωσαν
ἀπὸ παλίας φοιτητῆς ἀποκηρύξαι τῶν πεποιθήσεών
των. Εἰς βιβλίον μάλιστα ἐνδὸς τοιοῦτου φοιτητοῦ
ἱερωμένου, εἶχον τὴν ἀφέλειαν νὰ τὸ διατυπώσωσιν
ἐγγράφως ! Ἡ πράξις αὕτη φέρει αὐτοχρημα τὰ συ-
στατικὰ στοιχεῖα ψυχολογικῆς βίας. Ἐντὸς ὅμως αὐ-
τοῦ ἐρωτώμεν : Προβάλλουν τοιαύτας ἀξιώσεις εἰς
φοιτητὰς πρὸς βεβύοντα ἄλλα δόγματα (κα-
θολικοὺς, διαμαρτυρομένους, κόπτας) ἢ ἡρνήθησαν αὐ-
τοὶ τὰς Ὁρθοδόξους πεποιθήσεις των ὅταν ἐσπούδα-
σαν εἰς Θεολογικὰς Σχολὰς τῆς Δύσεως ; Ἰδοὺ λοιπὸν
πῶς ἀντιλαμβάνονται τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπιστημονικῆς
Ἐλευθερίας οἱ μεγάλοι αὐτοὶ μύσται τῆς Ἱερᾶς Ἐπι-
στήμης ! Ἀλλὰ τὸν λόγον πλέον τὸν ἔχει τὸ σύνολον
τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ προστα-
τεύσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν κῆρος, τῆς περιστέμνου Σχο-
λῆς μας, τῆς ὁποίας πολλὰ ἐκλεκτὰ τέκνα ὑπηρετοῦν
ἐδόξως τὴν ἀγωνιζομένην Ἐκκλησίαν.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀνέλαβον νὰ διαθέσωσιν εἰση-
γήρια διὰ τὴν φιλονεικτικὴν ἀγορὰν ὑπὲρ τῶν ὁρφα-
νοτροφείων, νὰ ἀποστείλωσιν συντόμως τὴν χρηματι-
κὴν των ἀξίαν. Τοῦτο δὲ διότι ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπι-
τροπὴ ἐπιθυμῇ ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος
νὰ παραδώσῃ τὸ προῖόν τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ Α. Συμβού-
λιον τῶν Ὁρφανοτροφείων. Πᾶσα καθυστέρησις ἀπο-

βαίνει εἰς βάρος τῶν Ὁρφανοτροφείων μας, τα ὁποῖα
ἐσθίριζαν τὰς ἐλπίδας των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς φι-
λανθρωπικῆς αὐτῆς πράξεως. Περιττὸν γομίζομεν, νὰ
τονίσωμεν ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς ἀγορᾶς, οἱ ἀδή-
ποτε ἐπιστροφή εἰσιτηρίων ἀποτελεῖ ἐγκλημα ἀδια-
φορίας.

Ἐπίσης συναφῶς γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν
ἀντικειμένων εἰς τὰς ἐπαρχίας, διὰ τοὺς ἀγοράσαντας
εἰσιτήρια ἔγινε, ὅπως εἴχαμεν προαναγγεῖλει, ἐπὶ τῇ
βάσει καὶ μόνον κατὰστάσεως ὀνομάτων τῶν δικαιοῦ-
χων, ὥστε νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἀνάληψις τῶν ἀντικει-
μένων ἀπὸ τὰ τραπεζάκια.

(Ἐκ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς)

Ἡ ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΗ- ΚΩΝ ΜΑΣ

Μέσα εἰς ἓνα κόσμον εὐλαβείας καὶ σεμνότητος καὶ
μακρὰν πάσης πομπῶδους καὶ θεαματικῆς ἐπιδείξεως,
ἔλθουν τὰ μαθήματα τῶν Κατηχητικῶν καὶ Σχολείων.
Ὁ καρπὸς των εἶναι βεβαίως ἀφανὴς ἐν τούτοις ὅμως
θετικὸς καὶ πλούσιος. Εἰς τὴν παιδικὴν ψυχὴν ἐνα-
πετέθησαν αἱ παραστάσεις τῆς σεμνότητος καὶ ἀρετῆς
ἢ θείας τῶν ἐνισχυθῆναι εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ ἔργου
τῆς ἀγάπης εἰς δὲ τὴν διάνοιάν των ἐρρίφθη ὁ σπό-
ρος τῆς πίστεως. Ἀπόκειται τώρα εἰς τοὺς γονεῖς νὰ
ἀξιοποιήσωσιν τὸ ἔργον τῶν Κατηχητικῶν διὰ τὸ μέλ-
λον καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν τέκνων. Ἡ Ἐκκλησία τοὺς
ἐβοήθησε ὡς χρησιμοποιοῦσιν λοιπὸν καταλλήλως τὴν
βοήθειαν «ὡς λόγον ἀποδώσαντες».

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΚΑΗΡΙΚΟΥ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος συνελθοῦσα εἰς εἰδικὴν συνεδρί-
ασιν προέβη κατόπιν ἐπισταμένης ἐρεῖνης, εἰς τὴν δια-
γραφὴν ἐκ τῶν ἱερατικῶν καταλόγων τῆς τοῦ ἱερέως
Ἡρακλείου Κρήτης Νικολάου Κατσουράκη, ὃν καὶ ἀ-
πέβαλε τῶν κλήρων τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, καθ' ὅσον
οὗτος διὰ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς καὶ πολιτείας του δὲν
ἐτίμησε τὸ ἱερὸν σχῆμα καὶ ἐφάνη ἀνάξιος τοῦ ἀξιώ-
ματός του.

Κατόπιν τούτου ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς ὁποῦνδήποτε εὐ-
ρίσκειται δὲν δύναται νὰ ἐντελῇ τὰ ἱερατικά αὐτοῦ κα-
θήκοντα, ἐστεγμένος ὢν τῆς πρὸς τοῦτο ἐξουσίας.

Ὁ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀναγραφόμενος ἱε-
ρεὺς Εὐγένιος, ὃν διέγραψε ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐπνο-
μάζεται Οἰκονομίδης καὶ δὲν ἐφημέρευε εἰς ὠρισμένο
ναὸν.

Π Ρ Ο Σ

Τὴν Σεβαστὴν Διεύθυνσιν «Φωνῆς
τῆς Ὁρθοδοξίας»

Παρακαλῶ νὰ καταχωρηθῶσι τὰ ἀκόλουθα,
ἵνα ἅπαξ διὰ παντός κλείσωσι μερικὰ ἀτύλωτα
στόματα.

Γνωστὸν εἶναι εἰς πάντας τοὺς Γ. Ο. Χ. ὅτι
ἀπὸ τῆς παρανόμου ἀλλαγῆς τοῦ Ἐορτολο-
γίου 1923, μέχρι σήμερον 1950, ὅτι ἀκολουθῶ
τὸ Ἰουλιανὸν Ἐορτολόγιον καὶ καθὼς δεικνύει
καὶ τὸ Ἐνωτικὸν Πρακτικὸν τῆς 3 Ἰανουαρίου
1950 ἐγένετο ἡ κατὰ Χριστὸν Ἐνωσις μετὰ
τοῦ Σεβασμιωτάτου πρ. Φλωρίνης καὶ λοιπῶν
ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, μεθ' ὧν ἡ συνεργασία γί-
νεται μετὰ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ὁμοφωνίας.
Ἡ δὲ υπογραφή μου ἐτέθη εἰς τὴν ὑπὸ χρονο-
λογίαν 12—6—50 ἐγκύκλιον ἵνα πιστοποιηθῇ ἡ
ἀλήθεια τῆς ὁμολογίας τοῦ 1935.

† Ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22—6—50 (π. ἡ)